

CĂLEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Câteva contrafaceri ale religiosului în Postmodernism

Dacă în editorialul anterior arătam cum s-a configurat religia în perioada modernă, în acest editorial continuăm cu prezentarea specificului perioadei istorice care a urmat Modernității, și anume Postmodernismul, și a specificului religiozității sale.

Mentalitatea postmodernă se caracterizează printr-un extraordinar dinamism, printr-o continuă fluiditate, și se pare că foarte puține lucruri sunt solide într-o societate supusă permanent transformării. Astfel, pluralismul reprezintă una dintre trăsăturile spiritualității postmoderne, la fel ca pluralitatea adevărilor, fiecare având propriul său adevăr. Omul postmodern nu face altceva decât să aleagă una din multiplele variante avute la dispoziție.

O altă trăsătură a Postmodernismului o reprezintă dezorientarea religioasă a omului secularizat, care și-a pierdut reperele spirituale, însă care caută să-și satisfacă setea religioasă în virtutea caracterului său de ființă întru sacru. Ne-maiavând acces la autenticul credinței, pe care tocmai l-a repudiat, omul postmodern ajunge să îmbrățișeze surrogate de religiozitate, și în felul acesta adoptă comportamente religioase în spații care mai înainte erau considerate absolut profane; pe stadion, în *mall*, în spațiul virtual, etc., care devin astfel, pentru el, locuri sacre.

Omul postmodern nu poate fi analizat fără a se menționa impactul pe care îl are asupra sa tehnologia, o tehnologie care conduce către individualizare și standardizare, către izolarea sinelui, deși se cunosc și aspectele pozitive ale folosirii tehnologiei. Utilizatorii lumii virtuale postmoderne folosesc tehnologia ca pe un vehicul de izolare, înlocuind întâlnirile față-către-față cu relații virtuale, contribuind astfel la atomizarea treptată a lumii lor dezorganizate. De aceea, se poate afirma că în societățile postmoderne logica de existență specifică este cea a individualismului. Cu toate acestea, în Postmodernism, religia este trecută din sfera privată în cea publică prin internet, iar experiențele individuale

se transformă în experiențe colective. Depășind trupul, spațiul geografic și cel temporal, lumea digitală este o sferă a spiritului, unde timpul și spațiul nu mai limitează, având o dimensiune anarhică, extrem de atractivă pentru căutătorii spirituali postmoderni. În spațiul digital fluiditatea și nu stabilitatea este norma, fiind un spațiu relativ liber de constrângerile implicate în societatea văzută. În acest spațiu atât de fluid și de liber, chiar și autoritatea religioasă este profund contestată. Ciberspațiul este sinonim cu sacralizarea tehnologiei, cu o renaștere a sacrului, cu o „revrăjire” a Occidentului, oamenii văzând în internet o nouă metaforă pentru Dumnezeu, după cum se exprima David Lyon. Acest spațiu, după cum afirma Margaret Wertheim, poate fi considerat un substitut tehnologic al raiului, un spațiu al suflului, o arenă utopică a egalității, prieteniei și virtuții. Pentru utilizatorii fideli, ciberspațiul devine un tărâm idealizat, aflat dincolo de problemele lumii materiale, transformându-se pentru ei într-un spațiu sacru, un substitut de templu al lumii moderne.

O altă caracteristică a postmodernismului este și tentația omului de a se adânci tot mai mult într-un materialism hedonist. În Postmodernism s-a produs o schimbare radicală, făcându-se trecerea dinspre producție către consum, activitatea de a consuma devenind principala activitate integratoare. Dacă în Modernism erai ceea ce lucrezi, în Postmodernism ești ceea ce cumperi, *supermarket-ul*, *mall-ul* devenind unele din templele umanității, iar industria publicitară molează gândirea omului în așa fel încât el devine sedus de perspectiva de a fi consumator. Pentru această industrie lumea este o imensă rețea de posibilități. David L. Roy afirmă că *mall-urile* au devenit astăzi adevărate catedrale de comerț într-o religie a pieței, prezentând o paletă largă de produse comerciale într-un mediu arhitectural fermecător pentru cei care îi trec pragul, iar Jonathan Smith

Continuare în pagina 2

Pr. Caius CUȚARU

PREDICA

Veniți, că iată toate sunt gata!

Duminica a XXVIII-a după Rusalii (a Sfinților Strămoși) - Pilda celor poftiți la cină

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți; și a trimis la ceasul cinei pe slujitorul său ca să spună celor chemați: Veniți, că iată, toate sunt gata! Și au început toți, câte unul, să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: Am cumpărat un ogor și trebuie să ies ca să-l văd; te rog, iartă-mă. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog, iartă-mă. Al treilea a zis: Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni. Și, întorcându-se, slujitorul a spus stăpânului său acestea. Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis: Leși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci și pe neputincioși, și pe orbi și pe șchiopi adu-i aici. Și slujitorul a zis: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit, și tot mai este loc. Și a zis stăpânul către slujitor: Leși la drumuri și la garduri și silește-i să intre, ca să mi se umple casa, căci zic vouă: Nici unul din bărbații aceia care au fost chemați nu va gusta din cina mea.” (Ev. Luca 14, 16-24)

Dreptmăritori creștini și creștine,

Cu adevărat, minunate sunt cuvintele Domnului! Ascultându-le în cadrul Sfintei Liturghii de astăzi, ele ne îmbie să trăim permanent atmosfera ritmului liturgic într-un sens de bucurie, de nuntă, de sărbătoare.

Aceasta cu atât mai mult cu cât ne apropiem de finalul efortului de postire, care se (ne) încununează cu Praznicul Nașterii Domnului. Acesta este resimțit de toată suflarea creștină ca un moment de bucurie. Nici nu are cum să nu fie receptat ca atare, din moment ce el evocă, în fiecare an, grija lui Dumnezeu-Tatăl pentru o lume pierdută, prin actul Întrupării Cuvântului. Ce sau cine putea să ofere o astfel de perspectivă luminoasă, dacă nu tocmai Dumnezeu-Creatorul? Și aceasta mai ales datorită milostivirii Sale, care *atât de mult a iubit lumea încât pe Fiul Său L-a dat, ca tot cel ce crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică.*

Pilda chemării la cină aduce în prim plan, prin superlativele folosite, boieria lui Dumnezeu, Unul care nu se manifestă nicidecum cu zgârcenie.

Încă din debutul descrierii, Bunul Învățător marchează intenția celui *om oarecare* de a face o cină. Evenimentul nu pare a fi prilejuit de ceva momente mai speciale, cum ar fi o nuntă sau o onomastică. E doar un gest de mărinimie a gazdei care dorește să împartă bucuria.

Rostul invitării la cină, la o masă, e unul pe cât de banal pe atât de plin de semnificații. Așezarea în jurul aceleiași mese și gustarea din bucatele servite creează climatul comuniunii. Aici, în această ambianță, mesenii se simt mai aproape unii de alții și nu numai la nivelul material sau trupesc, ci mai ales la cel spiritual. Aici se leagă și se întrețin prietenii, chiar mai mult, așezarea e una ce este sinonimă cu mediul familial.

Dar nu e numai o simplă cină, ci e o cină *mare*. Adjectivul sugerează pe bună dreptate ceva grandios, ce trece de limitele unei mese în familie, la care mai inviți doi, trei prieteni. Aici, așa cum descrie Mântuitorul mai departe în pildă, aria de cuprindere parcă nu are limite.

Stăpânul pildei cheamă pe *mulți*, iar acești invitați depășesc, cu asupra de măsură, granița rudelor, prietenilor și vecinilor. Căci, la refuzul celor apropiați de a onora chemarea, slugile sunt trimise să-i invite pe cei *săraci și pe neputincioși, și pe orbi și pe șchiopi*, și mai mult, pentru că tot a mai rămas loc, sfera se extinde la cei aflați *la drumuri și la garduri*. Adică, cei mai mulți comeseni cu stăpânul vor fi dintre cei necunoscuți, dintre străinii de casa, de familia sa. Ce gest de generozitate mai mare putem găsi, decât acesta?

Continuare în pagina 2

Pr. Filip ALBU

Din sumar

► Cuvântul Preasfințitului Părinte Episcop Dr. Daniil Stoenescu la Sfânta Liturghie din 28 noiembrie 2019, la Mănăstirea Prislop
pagina 3, † Daniil Arhiereul

► Știri
pagina 4

Câteva contrafaceri ale religiosului în Postmodernism

Urmare din pagina 1

consideră că *mall*-ul derutează vizitatorul pentru a-l manipula folosind simboluri naturale și religioase care produc un efect de labirint reorientându-și pelerinii către satisfacerea dorinței prin achiziționarea unui lucru sau a unei experiențe sacre. *Mall*-urile nu au în general ferestre spre exterior așa încât atunci când se intră în el cumpărătorii să se poată deconecta de spațiul exterior și să fie concentrați complet și exclusiv asupra experienței timpului „sacru” petrecut acolo. Arhitectura *mall*-ului face posibile experiențele apei, luminii, naturii, muzicii, etc., care combinate cu experiența labirintului, îi face pe vizitatorii săi să se simtă captivați, uimiți, dezorientați și să cumpere. Se poate vorbi despre o adevărată axă a lumii, un centru de existență al *mall*-ului marcat de un „arbore cosmic” (copacii vii plasați în mijlocul construcției) aflat în mijlocul unor „ape primordiale” (fântânile arteziene) și înconjurat de scări mobile care te poartă înspre Centru. *Mall*-ul are și un calendar ce poate fi comparat cu calendarul liturgic al omului religios, o serie de sărbători marcate de ceremonii bazate pe consumul unor anumite produse: Black Friday, ziua cu cele mai mari reduceri de peste an, Valentine's Day, Halloween, etc. De asemenea, panourile publicitare ale *mall*-ului pot fi considerate cu ușurință adevărate simulacre ale icoanelor.

Toate aceste manifestări ale religiozității postmoderne nu sunt decât surrogate ale unei religiozități care și-a pierdut busola și care doar cu mare dificultate pot fi categorisite astfel. Ele satisfac setea de sacru a omului, caracterul său de ființă religioasă, de *homo religiosus* sau *homo adorans*, însă trădează deusolarea omului contemporan.

COLIND

A venit și-aici Crăciunul
Să ne mângâie surghiunul.
Cade albă nea
Peste viața mea
Peste suflet ninge.
Cade albă nea
Peste viața mea
Care-aici se stinge.

Tremură albastre stele
Peste lacrimile mele.
Dumnezeu de sus
În inimi ne-a pus
Numai lacrimi grele.
Dumnezeu de sus
În inimi ne-a pus
Pâlpâiri de stele...

O Iisuse împărate,
Iartă lacrimi și păcate.
Vin de-nchizi ușor
Rănile ce dor,
Visul ni-l descuie.
Noi Te-om aștepta,
Căci pe crucea Ta
Stăm bătuți în cuie.

Radu Gyr

Veniți, că iată toate sunt gata!

Urmare din pagina 1

Cuvintele cu care stăpânul își cheamă invitații comportă, la fel, o dimensiune superlativă: *Veniți, că, iată, toate sunt gata!* Cel care adresează această invitație e atent nu la câteva sau la cât mai multe, ci la *toate* detaliile, așa încât acolo, la cea masă nu mai lipsește nimic. Ambianța e pregătită pentru bucurie, mesenii nu trebuie să mai aibă grijă de nimic, întrucât toate cele necesare sunt acolo.

Prin urmare, astăzi am auzit iar chemarea lui Dumnezeu,

care ne oferă toate gata. Încă de la începutul lumii acesteia a avut Dumnezeu grijă să împlinească lucrurile încât să fim încredințați de faptul că tot ce era necesar, El ne-a pus la îndemână.

În ordinea lumii create și căzute, lucrurile sunt pe jumătate, sunt nedepline. Aici, la Dumnezeu, în casa Lui, în Liturgia Sa, suntem încredințați că nu mai avem nevoie de altceva decât de El. Căci *în El viem, ne mișcăm și suntem!*

Să ne bucurăm de El și cu

El, precum făcea odinioară și Adam în Rai! Astfel, nouă nu ne mai rămâne decât să răspundem afirmativ și să ne înfățișăm la masa Sa.

El, ca stăpânul din pildă, sau ca tatăl fiului risipitor, așteaptă cu răbdare să ne vadă așezați la masa bucuriei Euharistice. Să fugim de ispitele acelea care ne-ar pune și pe noi alături de cei enumerați în parabolă care, prin refuzul lor, s-au plasat în ipostaza nefericită de a nu mai avea parte de cinarea cu stăpânul.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu în gândirea unor Părinți ai Bisericii

Sub acest generic a continuat desfășurarea cercurilor științifice studențești la Teologie Dogmatică în ziua de joi, 2019, cu studenții anului IV, în coordonarea pr. prof. univ. dr. Ioan Tulcan. Preocuparea studenților a fost legată de realitatea Întrupării Fiului lui Dumnezeu, așa cum a fost aceasta înțeleasă de către doi mari Părinți ai Bisericii. Astfel, studentul teolog din anul IV Drăgan Cătălin-Iulian a prezentat referatul despre Întruparea lui Hristos și îndumnezeirea omului la Sfântul Grigorie de Nyssa, iar studentul teolog Alexandru Nicolae Tița, tot în anul IV a prezentat referatul intitulat: Însemnătatea Întrupării Fiului lui Dumnezeu în teologia Sfântului Maxim Mărturisitorul.

Primul referat a scos în evidență câteva din ideile foarte valoroase ale sfântului Grigorie de Nyssa, cu referire la faptul, că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut om. Astfel, Întruparea Fiului lui Dumnezeu a avut drept consecință refacerea și înnoirea ontologică a firii umane, cu implicații importante pentru în-

treaga creație. Ceea ce a făcut Iisus Hristos cu firea Sa umană pe care a asumat-o la Întrupare s-a răsfrânt asupra întregii creații. Iisus Hristos a omorât în trupul Său legea păcatului care opera în fiecare om și care se afla în evidentă contradicție cu menirea inițială a omului, aceea de a fi destinat unei existențe veșnice. Iisus Hristos a realizat prin Întruparea Sa o transformare profundă a umanului, trecând din sfera răului în cea a binelui. Pentru Sf. Grigorie de Nyssa această transformare trebuia începută din adâncul ființei umane, așa cu a procedat Hristos. În starea sa păcătoasă, omul era închis în întuneric, dar, cerea prezența luminii; cel condamnat la moarte (omul) cerea un Răscumpărător, cel aflat în stare de prizonierat cerea un Apărător, și sclavul ținut în jugul robiei cerea un Eliberator. Pe toate acestea le-a împlinit Mântuitorul prin Întruparea Sa și celelalte evenimente mântuitoare ale Sale.

Al doilea referat a avut drept conținut înțelegerea Întrupării la Sfântul Maxim Mărturisitorul.

Gândirea acestui Părinte cu referire la Întrupare este una complexă și profundă. Pentru Sf. Maxim realitatea și roadele Întrupării Fiului lui Dumnezeu sunt legate de Persoana unică a lui Hristos, o Persoană cu două firi, divină și umană, cărora le corespunde două voințe și două lucrări. Unirea celor două firi în Persoana sau Ipostasul unic al lui Hristos sunt unite prin întrepătrundere adică perihoretic. Umanitatea lui Hristos a fost unită cu dumnezeirea Lui, prin Întrupare, iar această fire umană a fost îndumnezeită.

Astfel, Mântuitorul a devenit Mijlocitorul tuturor oamenilor înaintea lui Dumnezeu Tatăl. În această calitate a Sa El i-a unit și pe oameni între ei și pe aceștia cu întreg cosmosul. În teologia Sfântului Maxim Mărturisitorul Întruparea Fiului lui Dumnezeu este mijlocul unic și indispensabil pentru mântuirea și îndumnezeirea omului, devenind centrul istoriei spirituale a omenirii, alfa și omega ei.

I.T.

Cuvântul Preasfințitului Părinte Episcop Dr. Daniil Stoenescu la Sfânta Liturghie din 28 noiembrie 2019, la Mănăstirea Prislop

Părintele Arsenie Boca și „îngerul pogorător de rouă cerească în cuptorul Babilonului”

(cf. Daniel 3, 1-33; Cântarea celor trei tineri 1, 25-26)

La împlinirea a 30 de ani de la trecerea la cele veșnice a Preacuviosului Părintelui nostru Arsenie Boca de la Prislop, încerc să mă gândesc care era starea lumii și a tinerei Biserici creștine la împlinirea a 30 de ani de la Moartea pe cruce și slăvita Înviere a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Înspre anii '60 ai veacului I de după Mântuitorul Iisus Hristos, Sfinții și dumnezeieștii Apostoli erau împrăștiați în toată lumea ca să vestească Evanghelia lui Hristos la toate neamurile, „până la marginile pământului”. La împlinirea a 30 de ani de la Moartea și Învierea Mântuitorului, Sfântul Arhidiacon Ștefan era demult ucis cu pietre, iar Sfântului Apostol Iacob i se tăiasă deja capul, din porunca lui Irod, cel ce avea să fie mâncat de viermi. La împlinirea a 30 de ani de la Moartea și Învierea Mântuitorului, Sfântul Evanghelist Marcu își scrisese deja Evanghelia sa de 16 capitole, iar Sfântul Apostol și Evanghelist

Matei făcea același lucru, pe când Sfântul Evanghelist Luca își aduna gândurile și cuvintele inspirate de Duhul Sfânt pentru Evanghelia a III-a și pentru Faptele Apostolilor. Poate că Sfântul Apostol Petru încă nu-și va fi scris cele două Epistole sobornicești, iar Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan încă nu-și va fi scris, nici Evanghelia sa, nici Epistolele sale și cu atât mai puțin Apocalipsa. La 30 de ani de la Moartea și Învierea Mântuitorului minunea de pe drumul Damascului avusese loc de mai mulți ani, iar Revelația din insula Patmos era doar în planul lui Dumnezeu. La 30 de ani de la Moartea și Învierea Mântuitorului Sinodul Apostolic din Ierusalim avusese loc; Timotei era deja ucenic al Sfântului Apostol Pavel, iar temnicerul din Filipi primise botezul în Hristos și Sfântul Dionisie Areopagitul se convertise în Atena. La 30 de ani de la Moartea și Învierea Mântuitorului, Sfântul Apostol Pavel străbătuse o bună parte din drumurile Imperiului Roman, vestind Evanghelia lui Hristos și întemeind Biserici creștine ca „apostol al neamurilor”. La 30 de ani de la Moartea și Învierea Mântuitorului, unele Sfinte Epistole pauline erau scrise, altele încă nu.

La 30 de ani de la trecerea la cele veșnice a Părintelui Arsenie Boca, cărțile și scrierile Sfinției

Sale au fost publicate; pictura Sfinției Sale este contemplată și restaurată; mormântul Sfinției Sale de aici de la Prislop este unul dintre cele mai importante centre de pelerinaj din țară și din Europa; evlavia credincioșilor și cultul poporului dreptmăritor creștin ortodox, sunt în continuă creștere, așternând hainele pe cale înaintea intrării în Ierusalimul de la Prislop a canonizării Părintelui Arsenie Boca, canonizare care doar se amână „o vreme și o jumătate de vreme” (cf. Daniel 7, 25).

Preacuviosul Părintele nostru Arsenie Boca este una dintre cele mai strălucitoare nestemate încrustată de Dumnezeu în Mitra arhierescă a Bisericii Ortodoxe Române din secolul XX, fiind în același timp și vasul de alabastru cu mir de

nard de mare preț al Ortodoxiei românești în vâltoarea secolului trecut. Părintele Arsenie Boca este însă, și mai ales, asemenea îngerului lui Dumnezeu care a pogorât rouă cerească în cuptorul Babilonului, aprins de Nabucodonosor, stingând puterea focului și scăpând nevătămați pe sfinții trei tineri, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, sau Anania, Misail și Azaria. Această rouă cerească pogorâtă de către Părintele Arsenie Boca în cuptorul Babilonului României secolului XX, o simțim și noi de fiecare dată când venim sau revenim la Sfânta Mănăstire a Prislopului, și mai ales în această slăvită zi de pomenire a 30 de ani de la trecerea Sfinției Sale la cele veșnice, de unde se roagă pentru noi.

Dar și astăzi mai sunt „chal-

dei” care nu se bucură de revărsarea stropilor de rouă, de har și sfințenie în „vâlvățiile de 49 de coți”, precum în cuptorul din Babilon, al vremurilor pe care le trăim azi (cf. Cântarea celor trei tineri 1, 23-24). De aceea canonizarea Părintelui Arsenie Boca este o problemă doar de timp, nu de vreme! În Cântarea celor trei tineri descopăr, eu, taina vieții și a veșniciei Părintelui Arsenie Boca.

De aceea, voi încheia prin mărturisirea Sfinței Ana despre Sfântul Cuvios Mucenic Ștefan cel Nou, pomenit în ziua de 28 noiembrie: „Sfânt și drept îl știu pe Ștefan!”- tradusă de către noi: „Sfânt și drept îl știm pe Părintele Arsenie Boca”.

† Daniil Arhiereul

Corul bărbătesc „Atanasie Lipovan” în concert la Chișineu-Criș

La invitația Parohiei Chișineu-Criș I, a preotului paroh Daniel-Mirel Dumitru, în seara zilei Sfântului Ierarh Nicolae, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei Arhiepiscop al Aradului, corul bărbătesc „Atanasie Lipovan” al Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad a susținut un concert de colinde la Salon Criș în localitatea Chișineu-Criș.

Sub bagheta Părintelui Arhid. Lect. Univ. Dr. Tiberiu Ardelean, corul a interpretat un buchet de colinde tradiționale cu menirea de a fi zămislit în sufletul fiecărei persoane prezente la eveniment, un mic Betleem, loc al Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos.

La acest concert au participat și alte formații corale din oraș, dar și din localitățile limitrofe.

La final, dirijorul formației corale a transmis un cuvânt de felicitare pentru organizatorii „Regalului de colinde”, din partea conducerii Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, a doamnei rector Prof. Univ. Dr. Ramona Lile, dar și din partea Facultății de Teologie din Arad, a Părintelui decan Prof. Univ. Dr. Cristinel Ioja, seara încheindu-se cu tradiționalul La mulți ani !

Arhid. Tiberiu ARDELEAN

ȘTIRI

Vizita istorică a Mitropolitului Banatului în Parohia arădeană Fântânele

Duminică, 8 decembrie 2019, comunitatea parohială din Fântânele, Arad, a trăit clipe de aleasă sărbătoare. Aceasta a fost prilejuită de popasul duhovnicesc săvârșit de Mitropolitul Banatului Ioan în această localitate.

Înaltpreasfinția Sa a fost întâmpinat de către Chiriarhul locului, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, înconjurat de un ales sobor de preoți și diaconi, adresându-i Părintelui Mitropolit un cuvânt de bun venit și prezentându-i istoria satului și denumirea localității, făcând apel la cartea Fântâna Darurilor, Fântânele din care izvorăsc harurile.

După acest moment, cei doi ierarhi au săvârșit o slujbă de sfințire a Centrului de tineret „Sfântul Nicolae”, construit prin grija deosebită a părintelui paroh Dan-Dorin Mândra. Din soborul slujitor au făcut parte și părinții consilieri Protos. Dr. Iustin Popovici și Pr. Gheorghe Gligor, Pr. Flavius Petcuț, protopopul Aradului, Pr. Conf. Constantin Jinga, de la Facultatea de Litere, Istorie și Teologie din Timișoara, Arhid. Tiberiu Ardelean, inspector eparhial, părinții Codin Șimonca-Oprița, Dacian-Emilian Nan și Diac. Lucian Baba, profesori la Seminarul Teologic Ortodox din Arad și alți slujitori de la parohiile învecinate.

După sfințirea Centrului de tineret, în biserica parohială cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, Ierarhii bănațeni și soborul numeros de preoți, au săvârșit slujba Acatistului Mântuitorului Iisus Hristos, slujbă la care au participat un număr mare de credincioși.

În cuvântul Înaltpreasfinției Sale, Părintele Mitropolit Ioan i-a îndemnat pe credincioși la acte de milostenie față de cei sărmani și neajutorați, mai ales în preajma marilor sărbători creștine. „Nimeni să nu rămână fără o bucată de pâine pe masă de sărbători”.

Mai apoi, au fost distinși preotul, învățătorul și primarul gospodar, în contextul Anului omagial 2019. Astfel, părintele Dan-Dorin Mândra a primit din partea Chiriarhului locului distincția de iconom stavrofor, domnului primar Emil-Nicolae Otlăcan, i-a înmănat un Hrisov de cinstire pentru sprijinul constant oferit Parohiei Fântânele, iar doamna învățătoare Elena Otlăcan a primit o distincție din partea conducerii Uniunii Jurnaliștilor din Banatul istoric, pentru rodnică activitate la catedră în decursul a patruzeci de ani. „Nu se poate pune în cuvinte emoția pe care o trăiesc toamnă de toamnă, când îmi întâlnesc elevii și începem un nou drum împreună”, a mărturisit doamna învățătoare, cu glasul plin de emoții. Tot în acest cadru, Arhiepiscopul Aradului i-a oferit un Hrisov de cinstire și primarului localității Vinga, domnului Ioan-Sorin Negrei.

Evenimentul s-a desfășurat în mijlocul comunității, pentru că activitatea celor trei se poate împlini doar cu și prin oameni, colaborarea dintre ei fiind esențială.

Adunați în biserică, casa sufletească a comunității,

s-au bucurat unii de ceilalți și, fiind perioada postului Crăciunului, au încheiat seara cu un concert de colinde. Bucuria a fost împărtășită de câteva cete de colindători. Pe lângă copilașii din parohia gazdă, au colindat și copiii din Parohia Vladimirescu II și Aluniș. La final, Grupul Psaltic „Sfântul Ioan Damaschin” a transmis emoția Praznicului prin colindele interpretate.

La eveniment, au fost prezente oficialitățile locale și centrale: domnul Iustin Cionca, Președintele Consiliului Județean Arad, deputații Dorel Căprar și Adrian Todor, doamna Ramona Lile, Rectorul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, domnul Vasile Todi, Președintele Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, consilieri județeni și locali, inspectori școlari și cadre didactice.

La final, părintele paroh le-a mulțumit celor doi înalți ierarhi pentru această mare zi de sărbătoare și bucurie făcută credincioșilor parohiei și le-a oferit câte o icoană cu Sfântul Ierarh Nicolae și câte un buchet cu flori, precum și tuturor oficialităților, preoților, grupurilor de colindători și credincioșilor care au luat parte la această zi de sărbătoare a parohiei.

Eveniment a fost unul istoric pentru Parohia Fântânele, fiind prima vizită mitropolitană, care a încununat activitatea celor trei stâlpi ai comunității: preotul, dascălul și primarul gospodar.

Vizita PS Părinte Emilian Crișanul în Parohia Arad-Bujac

În Duminica a XXVII-a după Rusalii, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Aradului, a săvârșit slujba Sfintei Liturghii în biserica cu hramul „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul” din Parohia Arad-Bujac, Protopopiatul Arad, împreună cu un sobor de preoți și de diaconi. La intrarea în biserică, Preasfinția Sa a fost întâmpinat de Preacucernicul Părinte Flavius Petcuț, Protopop al Aradului, de Preacucernicul Părinte Dr. Vasile Pop, preotul paroh, împreună cu credincioșii parohiei. Din sobor au făcut parte Preacucernicul Arhidiacon Mircea Proteasa, consilier economic al Arhiepiscopiei Aradului și Preacucernicul Arhidiacon Gheorghe Lehaci.

În cuvântul de învățătură rostit celor prezenți, Preasfinția Sa a făcut referire la importanța dragostei sincere față de fiecare persoană, necesară oricărui credincios pentru mântuire. În contextul pericopei evanghelice citită în cadrul Sfintei Liturghii, despre vindecarea femeii gârbove, Preasfinția Sa a accentuat cât este de necesar să fugim de fățarnicie, punând accentul pe îngăduința pe care trebuie să o arătăm semenilor, pe milostenia care trebuie făcută neconținut. „Doar împlinind o tradiție sau un obicei... pentru că așa trebuie și așa am moștenit, nu înseamnă că suntem credincioși practicanți. Domnul Hristos ne îndeamnă să fim buni și milostivi față de oameni, nu să-i judecăm sau să-i disprețuim pentru lipsurile lor sau ale noastre, să fim atenți cum ne comportăm, chiar în biserică, cu

cei care mai greșesc, cu copiii... Lipsa iubirii față de aproapele duce la afectarea credinței celei drepte sau la necredință, formalism, invidie și răutate”.

La vremea cuvenită Preasfinția Sa a cuminecat copiii și credincioșii maturi care s-au spovedit și au primit dezlegare să se împărtășească. Între aceștia peste 20 de copii care au împlinit vârsta de șapte ani și au participat fiecare, în ziua precedentă, la prima lor spovedanie.

La finalul slujbei, preotul paroh a adus mulțumiri Preasfinției Sale pentru că a poposit în mijlocul credincioșilor parohiei, soborului slujitor și Corului „Armonia”, al Parohiei Arad-Centru, dirijat de domnul Ovidiu Boar, care a dat răspunsurile liturgice.

Slujire Arhierescă și hirotonie de preot în Parohia Arad-Grădiște II

În Duminica a XXVII-a după Rusalii, 8 decembrie 2019, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a săvârșit Sfânta Liturghie în biserica cu hramul „Intrarea Domnului în Ierusalim”, din Parohia Arad-Grădiște II, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Din sobor au făcut parte Arhid. Tiberiu Ardelean, inspector eparhial, Pr. paroh Viorel Roja, Pr. pensionar Traian Moțiu și Diac. Sergiu Pop. În cuvântul de învățătură Chiriarhul arădean a vorbit despre „Privirea cerului” (cf. citirilor scripturistice ale duminicii: Luca 13, Efeseni 6) care este o însușire proprie omului. Păsările cerului îl văd mereu dar tot spre pământ se uită, aici avându-și existența. Omul nu doar vede cerul, ci îl privește, adică îl contemplă, îi admiră măreția și înțelege abisurile sau nesfârșitul. Cel încovoiat sau gârbovit de greutatea pământului, pentru a fi beneficiarul darurilor cerești trebuie să privească prin frumusețea creației slava Creatorului cu care tinde să se asemene. Drept aceea încearcă să privească mereu spre ceea ce înalță la nivelul propriei înălțimi prin ceea ce este bine în lumea ființelor și a lucrurilor. Biserica parohială este nouă și se împodobește continuu, în prezent cu pictură care pentru a fi cuprinsă credincioșii își înalță privirile văzând în ea însăși icoana cerului. Sub acest unghi credinciosul caută să își redobândească statura dreaptă dintru început și trupește și sufletește.

În cadrul slujbei, Înaltpreasfinția Sa a hirotonit într-un preot pe diaconul Sergiu Pop pe seama Parohiei Bochia, Protopopiatul Ineu. Tot în cadrul acestei sfinte slujbe noul preot a fost hirotesit întru duhovnic.

La finalul Sfintei Liturghii, Părintele Paroh a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Timotei pentru binecuvântarea arhierescă și împreună slujirea în acest răstimp al Postului Nașterii Domnului, precum și tuturor oficialităților și credincioșilor prezenți la Sfânta Liturghie.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile arhiepiscopiaaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
 SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.